

vídajícího znění firmy a příslušnou v tom směru změnu smlouvy společenské.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk § 16 nesp. říz.

Čís. 767.

Exekuci k vynucení podpisu smlouvy lze povolití jen, kryje-li se obsah smlouvy přesně s obsahem exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1920, R I 940/20.)

Soud první stolice povolil dle § 354 ex. ř. exekuci k vynucení podpisu trhové smlouvy o usedlosti čp. 11 na základě rozsudku, jímž uznána povinnost žalovaného ku podpisu smlouvy. Rekursní soud exekuční návrh zamítl v podstatě proto, že obsah smlouvy, předložené ku podpisu, neodpovídá obsahu exekučního titulu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dle § 7 ex. ř. lze povolití exekuci jen tehdy, je-li z exekučního titulu vedle osoby oprávněného a povinného zřejmým též předmět, způsob a rozsah dlužného plnění. Těmto požadavkům exekuční návrh nevyhovuje. Vymáhající věřitel se domáhá vynucení podpisu dlužníkovy na předložené kupní smlouvě a jest proto třeba, aby vzájemná práva a závazky této smlouvy odpovídaly obsahu exekučního titulu. Že tomu tak není, odůvodnil již správně soud rekursní. Některá ustanovení smlouvy nelze srovnati nejen se zněním titulu exekučního, ale ani s obsahem spisů procesních. Tvrzení rekurentovo, že mu usedlost dosud odevzdána nebyla, nesouhlasí s udáním žaloby, že byla žalobci živnost po její koupi od žalovaného do držení odevzdána, že ji žalobce zoral a osel, a že daně a dávky platiti měl od 11. dubna 1912. Ustanovení smlouvy, že daně a dávky přecházejí na nabyvatele teprve dnem podpisu smlouvy, nelze tedy s obsahem spisů sporných srovnati. Zdali jaká břemena má nabyvatel převzítí a zda a jaká jest povinen prodávající dáti vymazati, není rovněž z exekučního titulu zřejmo. V důvodech rozsudku ze dne 13. února 1913 se praví, že žalovaný (dlužník) měl povinnost po obdržení kupní ceny dáti hypoteční pohledávky vymazati. Dle spisů sporných jednaly strany jen o výmazu pohledávky občanské záložny v P. 2000 K. Vznikají tedy pochybnosti o tom, zda znění odst. IV. smlouvy, že jest prodávající povinen kromě břemen tam uvedených všechny ostatní dluhy a břemena svým nákladem dáti očistiti, možno uvéstí v soulad s exekučním titulem a obsahem sporných spisů. Se všeobecným zněním § 928 obč. zák. zde vystačiti nelze. V exekučním titulu nemá také podkladu ustanovení smlouvy, že jest prodávající povinen hraditi kupujícímu zákonné úroky ze složené kupní ceny. Úmluva o tom, kdo jest povinen platiti zemskou dávku z přírůstku na majetku, se mezi stranami nestala a státi nemohla a nemůže proto býti do smlouvy pojata jako ujednání stran. Totéž platí o prohlášení prodávajícího, že se vzdává práva odporovati smlouvě pro zkrácení přes polovici obecné ceny. Okolnost, že snad tato námitka jest promlčena, ne-

odůvodňuje ustanovení, že se odpůrce této námitky výslovně vzdal. Konečně ani osoba oprávněného dle předloženého návrhu smlouvy nesouhlasí s exekučním titulem, neboť dle rozsudku jest oprávněným František P., dle smlouvy má býti vtěleno právo vlastnické Josefu P. Z těchto okolností plyne, že ani při nejliberálnějším výkladu exekučního titulu a nepřihlíží-li se jen k němu, nýbrž i k obsahu jeho spisů sporných, nelze exekuci žádanou povolití a není také věcí soudu exekuci povolujícího, aby předloženou smlouvu, tvořící jeden celek, v souhlas s titulem exekučním uváděl.

Čís. 768.

Pro žalobu o zrušení exekuce na základě exekučních titulů § 1 čís. 10 a 12 až 14 ex. ř., jež opírá se o skutečnosti, nastavší před vznikem exekučního titulu, příslušným jest soud.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1920, R I 943/20.)

Proti žalobci byla vedena exekuce na základě výměrů Úrazové pojišťovny dělnické ze dne 27. srpna 1913 a 25. dubna 1914. Žalobce domáhal se na soudě zrušení exekuce, tvrdě, že byl již roku 1902 prohlášen soudem za šíleného, takže jsou neplatna právní jednání, jež dala podnět ku zmíněným exekučním titulům. Procesní soud první stolice o žalobě věcně rozhodl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i řízení jemu předcházejší. **Důvody:** Z celého obsahu žaloby je patrné, že žalobce upírá exekučním titulům t. j. výměrům úrazové pojišťovny dělnické v Praze právní platnost z toho důvodu, že vymáhaný nárok vůbec ani platně nevznikl. Dle podstaty a povahy své jest tato žaloba opoziční žalobou po rozumu § 35 ex. ř., čelící svým konečným návrhem jediné k tomu, by exekuce na základě řečených exekučních titulů povolena, byla jako bezúčinná zrušena. Leč v tomto případě jde o nárok úrazové pojišťovny dělnické na pojistné příspěvky z podniku, úrazovému pojištění podrobeného a exekuční titul záleží ve výměru řečené úrazové pojišťovny, jehož vykonatelnost byla zemskou politickou správou potvrzena, běží tedy o exekuční titul v § 1 čís. 13 ex. ř. naznačený. Dle § 35 odstavec druhý ex. ř. jest však opoziční žaloba proti nároku, opírajícímu se o exekuční titul tohoto druhu (§ 1 čís. 13 ex. ř.) nepřijatelnou a pořad práva je tu vůbec vyloučen a mělo jakékoli soudní řízení o této opoziční žalobě býti odmítnuto, poněvadž konečným cílem jejím jest, aby povolené exekuční úkony byly zrušeny pro neplatnost exekučního titulu. Jednal-li tedy první soud o žalobě na pořad nenáležející, bylo řízení i rozsudek jako zmatečné z moci úřední zrušiti (§§ 471, 473, 477 čís. 6 c. ř. s.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a nařídil odvolacímu soudu, by dále ve věci jednal.

Důvody:

Rekurs dlužno pokládati za přípustný, poněvadž z důvodů usnesení v odpor vzatého plyne, že soud odvolací zamýšlel žalobu odmítnouti, ač to proti předpisu § 478 c. ř. s. nevyslovil. Jde tu tedy o usnesení dle